

POVZETEK ŠOLE ZA STARŠE-7.10.2014

»OTROCI IN AGRESIVNOST- nov in nevaren tabu« (Darja Barborič Vesel)

- Zelo pomembno je predšolsko obdobje, zato vsaka reakcija odraslega, predvsem starša, daje veččino, vedenje, dobrobit za naprej otroku.

AGRESIJA JE OSNOVNO BAZIČNO ČUSTVO.

- AGRESIVNOST- otrok izkaže svojo frustracijo (lahko verbalno ali pa neverbalno),
- AGRESIVNO VEDENJE - gre za obliko vedenja, kako poskuša otrok izraziti frustracijo, ki se kopiči v njem.

AGRESIVNOST NI ENAKA NASILJU!

- Vloga odraslega pri agresivnem vedenju je, da otroku pokaže konstruktiven način kako izraziti frustracijo oz. kako, na kakšen način, dati občutke v svet iz sebe.
- Če se otrok ni naučil agresivnosti izraziti na konstruktiven način, lahko agresivnost preraste v nasilno vedenje.
- Otroku, ki kaže agresivno vedenje, NI NASILEN OTROK!
- Nasilje je vedno usmerjeno v drugega človeka.
- Agresivnost je tista, ki nam pomaga, da: poskrbimo zase, omogoči nam intenzivno jezo, omogoči nam aktivacijo...
- S **primarno agresivnostjo** si omogočimo preživetje in pomembno je, da otroku ne smemo vzeti agresivnosti!
- **Pomembno je, da otroke naučimo agresivnost izraziti na konstruktiven način!**
- Otroku se uči preko eksperimentiranja in zato se najlažje uči, če vidi kako starš obvladuje agresivnost, kajti edina vzgojna metoda, ki deluje je **VZGLED STARŠA!**
- Frustracija je temeljni razlog za agresivnost pri otroku.
- Frustracija je strah, tesnoba, stiska, žalost,..., zato je pomembno, da znamo to ločiti.

- **Sistemska agresivnost** - gre za usmerjeno nasilje na drugega; pokaže se pri otrocih, ki imajo v sebi tekom otroštva nakopičeno mnogo problemov okoli sebe; gre za situacije kot so težke ločitve staršev, smrt starša,...; pokaže se kasneje in je zelo kompleksna; po navadi se to pojavi pri: fantih določene starosti iz socialno depriviligiranega okolja; otrocih, ki so imeli vse in otrocih, kjer je bila majhna prisotnost staršev.
 - **Nasilni otroci**-teh otrok je malo; gre za psihopatske osebnosti, kjer je otrok nasilen do vrstnikov in odraslih; center za empatijo se jim v možganih ni razvil; tukaj igra pomembno vlogo socialno okolje.
 - Otrok se mora naučiti živeti z besedo »NE« (*primer: deklica v trgovini si želi barbiko; mama ji ne kupi in pravilna reakcija mame je: «ne, ne bom ti jo kupila, ker ne dam denarja za to!»*)
 - Pri otroški agresivnosti je pomembno, da pogledamo otrokov svet.
 - Skandinavski raziskava je ugotovila, da na otroško agresivnost vpliva tudi: velikost igralnic, ekonomsko-finančna kriza, mediji,...
-
- Osnovna človekova potreba je **OBČUTEK VREDNOSTI** (da sem nekemu pomemben, gre za člov. samospoštovanje),
Primer: otrok noče odpirati ust, da bi jedel; starš zato, da bi otrok nekaj pojedel, gre v igro s hrano in sicer ena za mamico, glej letalo,..., na nek način ga posiljujemo s hrano in če se to stopnjuje, bo **OTROK ODREAGIRAL AGRESIVNO (vrgel posodico po tleh,...)!**
 - To se pa zgodi, ker otroka nismo razumeli, **NISMO GA UPOŠTEVALI!!!**
 - Pomembno je, da **PREPREČIMO, DA DO TE TOČKE AGRESIVNOSTI SPLOH PRIDE!**
 - To pa lahko samo na način, da imamo empatijo do otrok (*»Verjamem, da se imaš fajn, da ti je umivanje zob muka, ampak...«*).

PRIMER: otrok se igra, sestavlja vlak, vloži nekaj truda v to; mama ta čas kuha, pospravlja; mama pride in mu reče: *»zdaj pa pospravi«* otrok reče *»DEJ TI«*; pravilna reakcija mame: *»LAHKO TI POMAGAM ZAČETI, NAJPREJ BOŠ PA TI«* (na tak način prepreči agresivno vedenje otroka-da bi vrgel vlak, začel kričati...).

PRIMER:

- Otrok porine, udari drugega otroka,
- pogledamo otroka, ki je bil napaden, če je v redu, ga potolažimo in medtem tistemu, ki je napadel, rečemo, naj se usede in malo počaka,
- ko napadanega otroka potolažimo, pokličemo tistega, ki je napadel, se ga dotaknemo, kajti take otroke dotik umiri,
- vprašamo »KAJ SE JE ZGODILO, ZANIMA ME, KAJ JE BILO?« s tem damo temu otroku občutek vrednosti, kajti to potrebuje tudi ta otrok, ki je napadel - OTROKA JE POTREBNO PRIPELJATI DO TEGA, DA JE NAREDIL NAROBE,
- iščemo pri otroku KAJ GA JE PRIPELJALO DO TEGA,
- nato vprašamo »IN KAJ SE JE ZGODILO, KO SI GA UDARIL? POGLEJ KAKO SE ON ZDAJ POČUTI; KAKO BI SE TI POČUTIL OB TEM?
- otroci so sposobni empatičnega videnja-POGLEJ GA:JOKA!
- KAJ SI PA SPLOH ŽELEL?
- AHA, KAKO PA MISLIŠ, DA BI LAHKO PRIŠEL DO TEGA, KAR SI ŽELEL?
- OTROKA JE POTREBNO POVABITI K RAZMIŠLJANJU!!!
POVEJ ZGODBO, VKLOPI EMPATIJO (kako si se ti počutil?)

ISKATI SKUPAJ Z OTROKOM REŠITEV- kaj še lahko narediš?

NAUČITI SE DATI AGRESIJO IZ SEBE!

- Otrok mora vedeti, da nam je pomemben, da se bomo z njim POGOVARJALI (če v tem trenutku nimamo časa, lahko odložimo pogovor na kasneje, ni nič narobe, pomembno je, da TO NE POZABIMO!)
- Pomagati otroku, da dojame in poišče primeren način!
STARŠI IMAMO VSI MODROST ZA VZGOJO PRI SEBI, SAMO POTREBUJEMO ČAS ☺